

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

PRISHTINA, 14 DHJETOR 2010
NR. REF.: RK 36/10

VENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI 26/09

z. Ekrem Gashi

kundër

Bankës Qendrore të Republikës së Kosovës¹

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Kadri Kryeziu, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Ivan Čukalović, gjyqtar
Gjyljeta Mushkolaj, gjyqtare dhe
Iliriana Islami, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Ekrem Gashi, me vendbanim në Prishtinë.

Pala kundërshtare

2. Palë përgjegjëse është Banka Qendrore e Republikës së Kosovës si pasardhës juridik i Autoritetit Qendror Bankar dhe të Pagesave të Kosovës (më tutje: AQBK), i cili ka qenë punëdhënësi i parashtruesit të kërkesës në kohën kur kanë ndodhur ngjarjet.

¹ Në kohën e ngjarjeve, paraardhësi i tij ka qenë Autoriteti Qendror Bankar dhe i Pagesave të Kosovës (AQBK).

Lënda

3. Parashtruesi i kërkesës ankohet se është shkarkuar nga puna nga AQBK-ja në kundërshtim me ligjin në fuqi në Kosovë e cila nuk i është përmbajtur vendimeve të gjykatës për kthimin e tij në vendin e punës. Ai thirret në shkeljen e neneve 49 dhe 54 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (më tutje: Kushtetuta).

Baza ligjore

4. Neni 113 (7) i kushtetutës, nenet 20 dhe 22 (7) dhe (8) të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës i 16 dhjetorit 2009 (No. 03/L-121), (më tutje: ligji) dhe Neni 54 (b) i Rregullave të Procedurës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (më tutje: Rregullat e Procedurës).

Procedurat para Gjykatës

5. Kërkesa është regjistruar më 9 korrik 2009 dhe i është kumtuar AQBK-së për komente.
6. Më 22 janar 2010, AQBK ka parashtruar përgjigje pranë kësaj Gjykate.
7. Më 15 qershor 2010, paneli shqyrtues i përbërë nga Kadri Kryeziu (kryesues), Enver Hasani dhe Iliriana Islami shqyrtuan raportin e Gjyqtarit raportues Robert Carolan dhe i bënë një rekomandim Gjykatës.

Faktet

8. Parashtruesi i kërkesës ka punuar si vozitës për AQBK-në në pajtim me kontratën e punësimit e lidhur ndërmjet palëve më 1 shkurt 2001.
9. Më 19 mars 2002, AQBK ka përfunduar marrëdhënien e punës së parashtruesit të kërkesës, siç pohohet, për keq sjellje.
10. Më 26 janar 2005, parashtruesi i kërkesës ka parashtruar padi pranë Gjykatës Komunale të Prishtinës duke kundërshtuar vendimin për pushim nga puna. Gjykata Komunale kishte gjetur se ndërprerja e kontratës së punësimit të parashtruesit të kërkesës nga ana e punëdhënësit nuk ishte bërë në pajtim me ligjin në fuqi në Kosovë dhe se këndejmi kishte anuluar vendimin për pushim nga puna. Krahas kësaj, Gjykata Komunale i kishte urdhëruar AQBK-së që ta kthejë parashtruesin e kërkesës në vendin e punës dhe ta kompensojë atë për shpenzimet e padisë në shumën prej 639.60 EUR.
11. Gjykata Komunale kishte gjetur se punëdhënësi kishte shkelur Nenin 11 (5) të Rregullores së UNMIK-ut (2001/27) mbi ligjin themelor të punës, (më tutje: Rregullorja e UNMIK-ut 2001/27)² dhe përfundoi se punëdhënësi nuk ka rishikuar vendimin për ndërprerje të marrëdhënies së punës siç është kërkuar nga ana e

² Neni 11 (5) parasheh që "...nëse marrëdhënia e punës ndërprehet nga punëdhënësi në baza të keqsjelljes së rëndë, atëherë punëdhënësi duhet:

- "të njoftojë të punësuarin me shkrim se ka për qëllim të ndërprejë marrëdhënien e punës. Njoftimi i tillë përfshin bazat për ndërprerje; dhe
- "takimi do të mbahet ndërmjet punëdhënësit dhe të punësuarit dhe në takimin e tillë punëdhënësi i kumton të punësuarit sqarimin gojor për bazat e ndërprerjes së punës, dhe nëse i punësuarit është anëtar i sindikatës atëherë në atë takim ka të drejtë që të jetë i pranishëm edhe përfaqësuesi i sindikatës".

punëdhënësit, për shkak se në pajtim me Nenin 178 (2) të Ligjit të përbashkët të punës, punëdhënësi është dashur të shtyjë ndërprerjen e marrëdhënies së punës kur parashtuesi i kërkesës ka kërkuar rishikimin e vendimit. Sipas pikëpamjes së Gjykatës Komunale, Ligji i përbashkët i punës ka qenë ligji në fuqi në Kosovë në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 për ligjin në fuqi në Kosovë (më tutje: Rregullorja e UNMIK-ut 1999/24) siç është ndryshuar me Rregulloren e UNMIK-ut (2000/59).

12. Më 10 qershor, Gjykata e Qarkut në Prishtinë vërtetoi vendimin dhe arsyetimin juridik të Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe refuzoi ankesën e AQBK-së. Gjykata Kushtetuese gjeti se kontrata e punësimit e parashtuesit të kërkesës është përfunduar në kundërshtim me Ligjin për marrëdhëniet themelore të punës – si ligj në fuqi në Kosovë – për shkak se AQBK ka mbajtur drejtpërdrejt një takim me parashtuesin e kërkesës të cilit i janë kumtuar bazat për ndërprerjen e marrëdhënies së punës pa dhënë vërejtje paraprake mbi qëllimin dhe bazat e ndërprerjes së marrëdhënies së punës dhe pa iniciuar procedurë disiplinore kundër parashtuesit të kërkesës. AQBK, së këndejmi, ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e ligjit në fuqi të sipërpërmendur.
13. Më 6 shtator 2005, Gjykata Komunale në Prishtinë ka vërtetuar vendimin e 26 janarit 2005, i cila është vërtetuar edhe nga Gjykata e Qarkut më 10 qershor 2005, dhe ka refuzuar kërkesën e AQBK-së me të cilën është pretenduar se gjykatat në Kosovë nuk kanë autoritet mbi kërkesëpadinë e parashtuesit të kërkesës. Gjykata Komunale e Prishtinës më tutje ka konkluduar se ankesa e AQBK-së e bërë në Gjykatën Supreme nuk parandalon ekzekutimin e vendimit më 26 janar 2005.
14. Më 24 janar 2006, Gjykata Supreme ka lejuar kërkesën e AQBK-së për revizion dhe ndryshoi vendimet e Gjykatës Komunale të Prishtinës dhe Gjykatës së Qarkut të Prishtinës në masën ku kërkesëpadia e parashtuesit të kërkesës është refuzuar si e pabazë. Arsyetimi juridik i Gjykatës Supreme bazohet në faktin se njoftimi i cili deklaroi arsyet për përfundim të marrëdhënies së punës ka qenë i mjaftueshëm dhe është në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut (2001/27) e cila zëvendëson tërë legjisllacionin i cili nuk është në pajtim me të.

Pretendimet e parashtuesit të kërkesës

15. Parashtuesi i kërkesës pretendon se AQBK-ja nuk e ka kthyer në vendin e punës dhe AQBK-ja nuk ia ka kompensuar atij shumën prej 639.60 €, për të cilën gjë Gjykata Komunale e ka urdhëruar AQBK-në.
16. Parashtuesi i kërkesës pretendon se e drejta e tij juridike për kthim në vendin e tij të mëparshëm të punës është mohuar në mënyrë efektive, për shkak se AQBK-ja nuk ka vepruar në pajtim me aktvendimet e gjykatave më të ulëta e që përbën shkelje të Nenit 49 [E drejta për Punë dhe Ushtrim të Profesioneve] dhe Nenit 54 [Mbrotjtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
 - Neni 49 parashikon:
 “E drejta për punë është e garantuar”.
 - Neni 54 parashikon:
 “Çdo person ka të drejtë për mbrojtje gjyqësore nëse ndonjë e drejtë e garantuar me kushtetutë apo me ligj është shkelur apo mohuar apo nëse është gjetur se e drejta për një mjet juridik efektiv është shkelur”.

Parashtresat e palës kundërshtare

17. Në parashtresat e saj pranë Gjykatës, AQBK-ja ka deklaruar se parashtguesi i kërkesës nuk është kthyer në vendin e punës për shkak se kërkesëpadia e tij është e pabazë dhe juridikisht e paqëndrueshme.
18. AQBK-ja mban qëndrimin se ndërprerja e marrëdhënies së punës së parashtguesit të kërkesës është në pajtim me ligjin në fuqi të Kosovës. Ajo gjithashtu pretendon se në kohën e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, AQBK-ja ka ushtruar disa përgjegjësi dhe funksione të cilat kanë qenë nën juridiksionin ekskluziv të Përfaqësuesit Special të Sekretarit të Përgjithshëm që është në pajtim me rregulloret e UNMIK-ut. AQBK-ja, më tutje, mban qëndrimin se si rrjedhojë e kësaj veprimet e saj kanë qenë jashtë autoritetit të gjykatave në Kosovë.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

19. Me qëllim të gjykimit mbi kërkesën e parashtguesit të kërkesës, Gjykata së pari duhet të shqyrtojë nëse parashtguesi i kërkesës ka përmbushur kriteret për pranueshmërinë e rastit e cila parashikohet me Kushtetutë dhe me Rregullat e Procedurës së Gjykatës.
20. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se vendimi i Gjykatës Supreme është marrë më 24 janar 2006 dhe se kërkesa i është dorëzuar Gjykatës Kushtetuese më 9 korrik 2009.
21. Neni 56 i ligjit parashikon:

“Afatet kohore të përkufizuara në këtë ligj për inicimin e procedurave në çështjet të cilat bijën nën juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese dhe të cilat kanë lindur para hyrjes në fuqi të këtij ligji do të fillojnë të numërohen nga dita kur ky ligj ka hyrë në fuqi”.
22. Nën këto rrethana, Gjykata përfundon se vendimi i Gjykatës Supreme është marrë tri vjet para hyrjes në fuqi të këtij ligji dhe për këtë arsye është i pasafatshëm.
23. Gjykata përfundon se kërkesa e parashtguesit të kërkesës duhet të refuzohet si e papranueshme “*ratione temporis*”.

PËR KËTO ARSYE

24. Gjykata Kushtetuese, në pajtim me Nenin 20 të ligjit dhe Nenin 54 (b) të Rregullores të Punës, në seancën e datës 14 dhjetor 2010, njëzëri:

VENDOS

- I. **TË REFUZOJË** kërkesën si të papranueshme.
- II. Vendimi do t’u kumtohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare në pajtim me Nenin 20 (4) të ligjit.
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan, d.v.

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. Dr. Enver Hasani, d.v.